

STANOWISKO NR 10
KONWENTU MARSZAŁKÓW WOJEWÓDZTW RP
z dnia 3 sierpnia 2016 roku

***w sprawie sytuacji finansowej pracowników ochrony zdrowia,
w tym pielęgniarek i położnych***

Marszałkowie Województw RP zaniepokojeni obecną sytuacją pielęgniarek i położnych, w obliczu narastających konfliktów pomiędzy partnerami społecznymi, których skutkiem mogą być strajki wszystkich grup zawodowych w ochronie zdrowia, dostrzegają konieczność podjęcia natychmiastowych działań mających na celu uporządkowanie systemu wynagradzania.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 8 września 2015 r. w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1400) oraz rozporządzenia z dnia 14 października 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz.U. 2015 poz. 1628) zapewniono coroczny (do 2019 r.) wzrost średniego miesięcznego wynagrodzenia dla pielęgniarek i położnych w wysokości 400 zł rocznie (tzw. 4 x 400). Podwyżka ta odnosi się jednak tylko do pielęgniarek i położnych, wykonujących świadczenia finansowane ze środków Narodowego Funduszu Zdrowia i nie obejmuje m.in. pielęgniarek zatrudnionych w wojewódzkich ośrodkach medycyny pracy oraz innych grup pielęgniarek, których uposażenie nie jest finansowane ze środków NFZ.

Konwent Marszałków popiera działania Ministerstwa Zdrowia służące poprawie sytuacji ww. pracowników, zarówno w odniesieniu do warunków pracy, jak i płacy. Wynagrodzenie nieadekwatne do trudu włożonego w codzienne obowiązki, w przypadku omawianych grup zawodowych, może prowadzić do sytuacji, w której liczba pielęgniarek i położnych w systemie opieki zdrowotnej nie będzie wystarczająca do zaspokojenia rosnącego zapotrzebowania obywateli na świadczenia pielęgnacyjne. Należy zwrócić uwagę, że już obecnie, według raportu Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), liczba praktykujących lekarzy w relacji do liczby mieszkańców jest w Polsce najniższa w całej Unii Europejskiej. Na 1000 mieszkańców przypada 2,2 lekarza, podczas gdy w Niemczech ta liczba wynosi 4, a w Grecji 6 lekarzy. W odniesieniu do liczby zatrudnionych pielęgniarek w Polsce wskaźnik ten wynosi 5,3 na 1000 mieszkańców, gdzie w Szwajcarii 17,4, w Norwegii 16,7, a w Niemczech 13. Powyższa sytuacja wynika z wielu czynników, między innymi z faktu migracji kadry.

Pozostawienie ww. przepisów w obecnie obowiązującej formie budzi jednak niepokój o prawidłowy poziom zabezpieczenia zdrowotnego mieszkańców naszego kraju. Wynika to przede wszystkim z faktu, że środki na podwyżki dla pielęgniarek i położnych, w przypadku każdego z województw, stanowią składową kwoty przeznaczanej na zakup świadczeń zdrowotnych w danym regionie. Przyjęte rozwiązanie prowadzi do sytuacji, w której środki na świadczenia zdrowotne będą z każdym rokiem zmniejszane poprzez rosnące nakłady na wzrost wynagrodzeń omawianej grupy pracowników ochrony zdrowia. Budzi to przede wszystkim niepokój w odniesieniu do możliwości zapłaty świadczeniodawcom przez Fundusz za tzw. nadwykonania. Brak wynagrodzenia za świadczenia zrealizowane ponad limit zawartego kontraktu, niekorzystnie wpłynie na dostęp pacjentów do świadczeń zdrowotnych, a także spowoduje pogorszenie się sytuacji finansowej podmiotów leczniczych.

Wobec powyższego, w celu zagwarantowania pielęgniarkom i położnym wysokości płac adekwatnych do wykonywanych przez nie obowiązków, Marszałkowie Województwa RP stoją na stanowisku, że koniecznym jest zapewnienie innego źródła finansowania podwyżek dla omawianej grupy zawodowej niż środki, pochodzące z NFZ.

Dodatkowo, Marszałkowie Województw pragną zwrócić uwagę, że przywołane wyżej rozporządzenia zagwarantowały zwiększenie wynagrodzeń wyłącznie pielęgniarkom i położnym, realizującym świadczenia w ramach środków NFZ, pomijając w ten sposób m.in. pielęgniarki udzielające świadczeń z zakresu medycyny pracy. Rozwiązanie to należy uznać za niewłaściwe, gdyż różnicowanie wynagrodzeń pielęgniarek, zatrudnionych w jednym podmiocie leczniczym, w zależności od źródła finansowania ich pracy a nie od wyników, może budzić wiele kontrowersji w danym środowisku, a także niekorzystnie wpływać na zaangażowanie personelu.

W związku z powyższym Konwent Marszałków Województw RP apeluje o uregulowanie systemu wynagradzania wszystkich pracowników ochrony zdrowia. Działania te winny być prowadzone w oparciu o konstruktywny dialog m.in. strony rządowej oraz przedstawicieli omawianych grup zawodowych, a także poparte rzetelną analizą problemu, uwzględniającą specyfikę pracy ww. pracowników. W powyższym aspekcie konieczne jest także sprecyzowanie źródeł finansowania proponowanego wzrostu wynagrodzeń.

Istotną kwestią jest również ponowna weryfikacja i dopracowanie projektu ustawy o minimalnym wynagrodzeniu pracowników medycznych, której głównym celem, zgodnie z zapewnieniami, jest zagwarantowanie minimalnego wynagrodzenia pracownikom medycznym ochrony zdrowia. Jest to szczególnie ważne z uwagi na fakt, że już na obecnym etapie prac, ww. projekt budzi wiele kontrowersji wśród organizacji skupiających zawody medyczne. Jedną z głównych uwag, zgłaszanych do projektowanej ustawy, jest to, że aż do 31 grudnia 2021 r. minimalne wynagrodzenie będzie ustalane jako iloczyn współczynnika pracy określonego w załączniku do ustawy i kwoty 3900 zł brutto. Zamrożenie mnożnika na tak długi czas może przyczynić się do sytuacji, w której, ze względu na inflację

WOJEWÓDZTWO
ZACHODNIOPOMORSKIE

Konwent Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej - Zachodniopomorskie 2016

i wzrost płac w innych sektorach, podwyżki w ochronie zdrowia nie będą w ogóle odczuwalne. Nie bez znaczenia są także postulaty środowiska fizjoterapeutów, którzy domagają się by w treści ww. projektu byli konkretnie wymienieni a nie klasyfikowani, jako „inne zawody medyczne”.

Podsumowując Marszałkowie Województw RP wnoszą o rozważenie wszelkich możliwości zwiększenia nakładów na rzecz ochrony zdrowia w Polsce wobec ciągłego niedoszacowania tego sektora publicznego. W ocenie Konwentu niezbędne jest dołożenie wszelkich starań w celu poprawy sytuacji finansowej wszystkich pracowników ochrony zdrowia, których praca ma tak istotne znaczenie dla dobra wszystkich mieszkańców naszego kraju.

**Przewodniczący
Konwentu Marszałków Województw RP**

Olgierd Geblewicz

Powyższe stanowisko kieruje się do:

Pani Beaty Szydło – Prezesa Rady Ministrów

Pana Konstantego Radziwiłła – Ministra Zdrowia

Pana Andrzeja Jacyny – p.o Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia